Година I. СЛИВЕНЪ, ПЕТЪКЪ 21 Януарий 1883. Брой 21.

Вѣстникъ „Смѣшлю“
Излазя всяка Сѫббота.
Редакцията и Администрацията ся намѣрватъ въ печатницата на в. „Българско Знаме“ при Издателя и Отговорника:
Ив. Дочковъ.
Единъ листъ: едно грошче.

СМѢШЛЮ.

Цѣната на „Смѣшля“ е:
За цѣла година:
въ южна България 2 рубли нови
въ сѣвер. България 2½ руб. нови
За 6 мѣсеци:
За отсамъ Балкана 5 франка.
За оттатъкъ Балкана 6 лева
Така и за другитѣ Българи, които сѫ извѣнъ отъ нашия синуръ.

ВѢСТНИКЪ ХУМОРИСТИЧЕСКИЙ, САТИРИЧЕСКИЙ, ПОЛИТИЧЕСКИЙ И ЛИТЕРАТУРНИЙ.

КМЕТСТВОТО ПО НАСЪ.

Ето че и на този чинъ дойде рѣдъ за да мине прѣзъ стрѫгата на дѣда ви Смѣшля! Ето че и той стои прѣдъ голѣмийтъ му калпакъ и трепери като разлюлѣно листо; Той се чуди и мае като какъ ли ще да го магеримъ, въ какъвъ ли кюпъ ще го крьщаваме и какво ли име ще му туримъ! То се знае, че ние нѣма да кажемъ повече отъ това, което сме видѣли сами, и което сме научили отъ дѣда ви Смѣшла.

Кметството по насъ прилича на една изхлускана или истрита дрѣха, която прѣобрьщаме отъ наопакито, и я правимъ пакъ нова. Ние замѣнихме старото, страшното и грозното име *чорбаджия* на *кметъ*. И тъй както по градоветѣ, тъй и по селата вмѣсто да имаме сега чорбаджии, имаме кметове. Градскитѣ кметове тѣ струватъ днесь повече нѣщо отъ градскитѣ чорбаджии, тѣхнитѣ кожи сѫ почти неоцѣними, тѣ могѫтъ да се сравнетъ съ едноврѣмешнитѣ Римски Сенатори, които ходяхѫ съ дълги мантии и населението ги глѣдаше като втори въплътени богове. Нашитѣ градски кметове ако и да го не прѣкаляватъ до тамъ, обаче пакъ не губятъ значението си прѣдъ населението като бившитѣ ни чорбаджии, за които се казваше: чорбаджия — чорба ѣлъ, кокалъ не видѣлъ. А за кметовитѣ днесь що се казва? Хеее! Не ни се ще да го кажемъ, нъ щото се говори за тѣхъ по вънъ трѣбва да имъ направимъ тази услуга да имъ го кажемъ за да земѫтъ съ врѣме мѣрки и да си очистятъ съ пажежена *маша* това пятно. По вънъ хората казватъ: налѝ е кметъ, той е все проклѣтъ! Това май не е за поглъщание, нъ при това длъжни сме и да кажемъ, че всичкитѣ ни градски кметове не влизатъ въ тази категория, защото има и истински народолюбиви кметове, които ни сѫ бѣхѫ разсърдили, ако би да ги не извинимъ; нъ да прѣмълчимъ, че има и градски кметове, които не знаятъ да запишѫтъ името си, и които не знаятъ да раздѣлятъ на двѣ магарета една ока слама, то ще бѫде смьртенъ грѣхъ, и Смѣшлю ще падне въ *пристрастие*, която дума не сѫществува нито въ неговийтъ, нито въ дѣдовийтъ Богоровъ рѣчникъ или Наковалня.

Ами що да кажемъ за селското кметство? Олеле си мале! Смѣшля го биятъ трьпки какъ да се произнесе! Щомъ влѣзешъ въ селото, ще питашъ за механата и тамъ ще намѣришъ кметътъ, другадѣ съ свѣщь да го диришъ посрѣдъ пладнѣ пакъ нѣма да го намѣришъ! тѣ сѫ не раздѣлими другари съ дѣда попа, тѣ цюхтятъ цѣлъ день въ това свѣто заведение, за да може всѣкой да ги намира: кметътъ за селски давии, а дѣда попа за селски помени. Тамъ въ механата има и двѣ дулапчета, въ едното стои една газева тенекия, гдѣто кметътъ си туря прѣдписанията, а въ другото се вижда едно рашето, гдѣто дѣдо попъ си туря патрахилътъ и требникътъ. За Бога, кажѣте на Смѣшля възможно ли е кметътъ да спогажда селенитѣ тамъ, гдѣто чашкитѣ се тракатъ, а дѣдо попъ да пасе стадото си оттамъ, отгдѣто спиртологията развива богословский му талантъ? Ама ще рѣчете, че това не е тъй; който не вѣрва, нека обиколи градоветѣ и селата и ще се увѣри. Смѣшлю не говори на вересия.

Кметове, стрѣскайте се, защото отъ кметове наистина ще станете сметове, и тогава дѣдо ви Смѣшлю ще ви измете и ще ви хвьрли на купището.

Новийтъ вѣстникъ

„ЮЖНА БЪЛГАРИЯ“.

Г. Смѣшлю имá честь да приеме и тази нова газета съ това хубаво именце „*Южна България*“. Той я вьртѣ на горѣ на долѣ и едва я прочете отъ кора до кора и отъ край до край. Всичко хубаво и добрѣ наредено и прѣмѣнено катмома за продань. Не, не, сбъркахме, като мома за сгледване; *понеже-обаче-защото* и нея трѣбва да сгледатъ абонатитѣ, че тогава да се сгодатъ за нея, нъ не за всѣкога, кой за три мѣсеца, кой — за шесть, кой за година и пр. . . и послѣ ако имъ допадне слѣдъ този опитъ може и да се оженятъ за всѣкога за нея. Ишаллахъ! Смѣшлю желае послѣднето! Нъ да-ли и другитѣ ще пожелаятъ него, то е тѣхно знаяние, Смѣшлю не може да се мѣси никому въ този изборъ, защото ще му съдержатъ послѣ калпакътъ.

Г. Смѣшлю ще забѣлѣжи само на тази си нова посестрима, че тя кѫсничко се е появила. Тя трѣбваше да се появи прѣди появяването на „*Съединение*“ защото то като се мѫчи да ни съедини, напраздно ще се мѫчи тази кака попъ-Драганова да ни цѣпи на Сѣверни, Южни и Западни, когато ние сме все Българи съ сѫщитѣ мисли, стрѣмления цѣли и надѣжди за съединението ни.

Нъ като оставяме това изяснение на страна, защото: *артѫкъ малъ гьозъ чикармазъ*, ние виждаме, че тази кака искарва всичкитѣ ни вѣстници до сега на *фаситъ*, и тя се хемчи и лѣнчи да захване първо мѣсто между насъ съ безпристрастието си! Смѣшлю се чуди много на това, като какъ ще постѫпи тя за да бѫде безпристрастна, когато и тя е смьртна и като такава тя е подчинена на единъ купъ страсти. Тази линия на поведение която ще държи тази ни посестрима, ние прѣдвиждаме въ микроскопический си телескопъ, че тя като неще да принадлѣжи на смьртнитѣ твари, то тя скоро трѣбва да напусне този страстенъ и да се прѣсели въ онзи безпристрастенъ свѣтъ, гдѣто всичкитѣ страсти почиватъ въ вѣчна тишина.

Всичко що се движи и живѣе, то не може да бѫде безъ страсть, слѣдователно и тази наша нова посестрима като е излѣзла да живѣе на този бѣлъ свѣтъ, нека бѫде увѣрена, че и тя ще падне въ примкитѣ на тази страсть. И в. „*Съединение*“ обѣщаваше сѫщото, нъ като слѣпо още въ I-ий брой си вплете краката въ тѣзи примки на страстьта.

Да желаемъ дълъгъ животъ на тази нова посестрима не ни се ще, защото като желаемъ пò-скорошното си обединение то се види, че и нейното сѫществование ще е дотогава! Урррааа! Нека дойде пò-скоро това обединение, та ние вѣрваме, че и нашата посестрима отъ радость би прѣстанѫла да живѣе. Нъ догдѣто дойде то, ние подкан-

ваме всички любители на вѣстницитѣ да се запишѫтъ като нейни спомоществователи, защото и тя струва за една лула тютюнъ.

Изъ Смѣшлювий дневникъ.

*

Нашитѣ аги изъ областьта види се да сѫ забравили Доспатската катастрофа та са готвили ужъ за въстание. Тежко имъ на балгурътъ! Гимнастическитѣ дружества знаятъ какъ са потушва въстание. Не е лесто да се рита срѣщу остенътъ.

*

Браво на постоянний комитетъ, който е отхвърлилъ прѣдложението на правителството, съ което послѣднето е изисквало да се задължятъ сѫдилищата да не издаватъ владала прѣди да имъ се прѣдстави, че лицето е заплатило цѣлийтъ си данъкъ. Това срѣдство е твърдѣ *калпаво;* срѣдството му е да се не дава пассапортъ никому догдѣто си не заплати данъкътъ. Тъй правятъ и нашитѣ аги.

*

Казва се, че съвѣтътъ на животътъ и на смьртьта искалъ да размѣсти нѣкои и други околийски доктори. Смѣшлю желае не само да ги размѣсти, нъ даже и да исключи нѣкои отъ тѣхъ, които повече умѣятъ да бабуватъ на момитѣ отколкото на болеститѣ.

*

Всички сѫ викнали като възъ мечки, че резервиститѣ ни въ окрѫгътъ избѣгватъ всячески за да идатъ на обикновеннитѣ военни обучения. Бе брате, че какъ да не бѣгатъ, когато нѣматъ бащинско отношение въ обучащитѣ ги? Ако искашъ да слушашъ купове псувни и да имашъ гръбъ отъ желѣзо недѣй бѣга! Трѣбва да се обърне внимание върху обучащитѣ ги а не върху резервиститѣ.

*

Като е станѫло на мода размѣняването на службитѣ въ областьта ни както напр. Бургазский финанц. началникъ иска да дойде въ града ни, а наший да иде въ Бургазъ то и Смѣшлю по свое искание ще иска да размѣни калпакътъ си съ г-нъ Манчовийтъ, ако послѣдний се съгласи: защото ако има нѣщо да безпокои нашъ киръ Смѣшля то е голѣмийтъ калпакъ на г. Манчовъ

*

Погрѣшка ли е станѫло, нарочно ли е станѫло г. Смѣшлю вмѣсто да иди въ Гърция, върнѫ се пакъ въ Сливенъ, види се агитѣ и него да считатъ за циемо та го врьщатъ назадъ. Конетѣ се ритатъ магаретата теглятъ.

*

Извѣстието в. «*Марица*» за многото кучета въ Пловдивъ е истинско, лъжа е само че налѣгнѫли единъ човѣкъ и щѣли да го раскѫсатъ. То не бѣше човѣкъ, нъ единъ отъ самитѣ редактори на «*Марица*» който се заврьщаше твърда веселъ отъ балътъ и по не внимание му настѫпалъ опашката когато си гризяло единъ кокалъ хвърленъ му отъ прозорецътъ отъ една гъркиня.

*

Една твърдѣ любопитна новина се носи изъ улицитѣ на Пловдивъ, че модата за издавание нови вѣстници щѣла да насърдчи още едно лице да се пожертвува на този народенъ священъ олтаръ. За името му още не сме са научили, нъ *хичь олмасе* като имаме вече «*Южна България*» защо да немаме *Северна* и *Западна?* Това праздно мѣсто трѣбва да се допълни.

*

Слухъ се прьска и трѣска като гръмотевица, че отсега нататъкъ ще има конкуренция въ книгоудобряванието, и който наддаде неговата книга ще се удобри, потвърди и награди.

*

Спорѣдъ извѣстието на *Свѣтославъ Коричь* въ в. «*Марица*» единъ докторъ като припкалъ да си купи вакцина за да го не испривари другъ нѣкой, ударилъ си челото въ «*Златний Левъ*» и насмалко щѣлъ да си строши главата. Ние съвѣтваме г-да Д-ритѣ да не бьрзатъ толкова, защото Св. Хараламби както затворилъ едно врѣме чумата, тъй сега сполучилъ да затвори въ една бутилка и *сипаницата* или *баба-шарка.*

НОВИ КНИГИ.

Въ печатницата на Областното Събрание сѫ излѣзли слѣдующитѣ нови книги:

1. *Вълко Нейчовъ:* **Отъ тамъ и отъ тука** или днесъ тъй, утрѣ инакъ, комедия отъ 1 дѣйствие, цѣна 20 стотинки.

2. *Иванчо Ст. Гешовъ:* **Какъ става человѣкъ членъ въ Н. Комитетъ.** парламентарна студия. Раздава се безъ пари.

3. *Стефанаки Гешовъ:* **Криминално право**, 3 тома. Цѣна 25 франка.

4. *Бръкаловъ:* Употрѣбението на Тозлушкитѣ изражения въ парламентарната практика. Цѣна 1 грошъ.

Наботковъ и С-іе: Спомоществуванията на «Редъ» или добьръ гешефтъ. Дирекцията изъ спекулантивната наука. Цѣна ½ франкъ.

ТЕАТРО ВЪ ПЛОВДИВЪ.

Ромѫнското театро ще прѣставлява тази недѣля въ Пловдивъ, слѣдующитѣ пиеси:

1. *Домътъ на бездѣлницимѣ* или *врякъ-врякъ за 40 гроша златни.* Комедия отъ Юруческу.

2. *Коварство и любовь* или *партиитѣ въ Пловдивъ.* Трагедия въ петь дѣйствия отъ Шиллера.

Прѣмудрость Смѣшлюва

Чтение!

Тако глаголетъ Смѣтлю: и възнесохъ се надъ облацитѣ и поглѣднахъ долу на земята и видѣхъ да ходатъ по улицитѣ разни сѫщества. И дойде ми духъ отгорѣ да пророчествувамъ като пророкъ отъ ветхий Сионъ или отъ ветхий Завѣтъ. Видѣхъ между тѣзи сѫщества да прѣхвърка едно гълѫбче и да носи въ човката си маслинено клонче — знакъ на миръ и тишина по земното кѫлбо. А подиръ него видѣхъ да прихвърка гарванъ и да грачи страшно като на много мьрщи. Почудихъ се що може да значи всичко това, нъ единъ гласъ отвѫтрѣ ми извика и ми каза: що се чудишъ на тѣзи събития? Поглѣдни що има гълѫбчето на вратътъ си и тогава ще разумѣешъ защо гарванътъ хвърчи по гълѫбчето и не се отдѣля отъ стѫпкитѣ му. Поглѣднѫхъ и видѣхъ, че гълѫбчето носи една книжка на вратътъ си и се спрѣ прѣдъ единъ смьртенъ, който приличаше повече на адско сѫщество, отъ колкото на райско. Гълѫбчето трепна и му подаде книжката, нъ този стращенъ смьртенъ го изглѣда на криво, илѣснѫ рѫцѣ и го пронѫди. Не слѣдъ много пристигнѫ и гарванътъ и той трепна и му подаде една книга, нъ той я прие съ ласкателна усмивка на лицето и му каза: «гарване ниле хвърквато, много пѫти сьмь те слушалъ и сега ще та послушамъ; нъ ако би всичкитѣ ти съвѣти да сѫ за придобивка на *лешътъ* ми по-добрѣ е, кажи ми. Нъ гарванътъ безъ да му отговори, изграчи и си подхврькнѫ. И разумѣхъ тогава, че гълѫбчето иска да примири този смьртенъ съ другий, нъ гарванътъ, тази черна птица, освѣнъ че оставя него да се примири, нъ гони и гълѫбчето да му не принася тѣзи примирителни новини.— Слѣдъ това слѣзохъ отъ облацитѣ пакъ на земята и видѣхъ, че това всичко е истина, и че гарванътъ ще изѣде главата както на смьртний тъй и на гълѫбчето, ако би да се не примирятъ.

Изъ Княжеството.

Тайна Кореспонденция на «Смѣшля»

А бе, бае Смѣшльо, развѣй и ти калпакътъ кѫдѣ насъ, та стига ме туря въ такъвъ трудъ. Вѣрвай ме, че азъ сьмъ се побьркалъ като куче у воденица отгдѣ да захванѫ да ти исприкажѫ. Отъ всѣкѫдѣ течатъ новини като изъ издъненъ човалъ просо. «*Тарла*» или Българската «*Нива*». Богъ да я прости и нея! И тя за *хатѫръ* на единъ българский бей отиде да се наслаждава въ царството на вѣчнитѣ *пилафи.* Защо? Защото . . . . . не причина има, не дяволъ има, не уйдисала нѣкому на свирката и хайде при усопшитѣ. Тъй си отива тя по насъ!

За Народното Събрание ще ти кажѫ само това, отъ което всичко ще разумѣешъ. Правителството не само че не иска да има независими или свободомислящи депутати въ него, нъ не оставя и подобни зрители. Билетитѣ се раздаватъ само на тѣзи лица, въ които правителството има довѣрие; оттамъ нататъкъ да се обѣсишъ за билетъ нѣма кой да ти даде, сѣкашъ, че сѫ ти ударили *дамга* та те познаватъ. Сѫщата участь постигнѫ и мене! Това ще каже свобода и конституция!

Тайното гонение между Русскитѣ министри въ Княжеството и българскитѣ отъ день на день зима по широки размѣри. Тѣ сега се каратъ прѣзъ плетъ, нъ скоро ще стане евтино, защото българскитѣ министри хванѫхѫ да ставатъ по-юнаци и да укоряватъ прѣустройството на жандармерията въ *драгуни,* които не сѫ друго освѣнъ една мода извехтѣла, и отъ които е пропищѣло дѣте въ майка. Нъ какъ ща се свърши тази тайна или глуха борба, то е нѣщо твърдѣ деликатно и твърдѣ опасно; защото ако плюнешъ на горѣ ще падне на лицето ти, ако плюнешъ на долу ще се лѣпне на брадата ти. Господь да имъ е на помощь и той дано ги оправи!

Въ това отношение Н. В. Князьтъ не зима никое рѣшение, и много добрѣ постѫпя; нъ въ краенъ случай, че борбата нѣма да се прѣкъсне, казватъ, че ималъ намѣрение да натовари Мит. Симеона да състави министерский кабинетъ.

Видишъ ли, бае Смѣшльо, колко сѫ

критически обстоятелствата по насъ, и колко голѣми новини имаме? свири му сега както щешъ! . . . Сбогомъ и добро видѣние да дава Богъ. Аминъ! да не извѣтрѣй мойтъ пелинъ! . . Сбогомъ!

Безкнижний Арнаутинъ.

Басня изъ Смѣшлювата бъчва.

Единъ безкниженъ Арнаутинъ, който се протѣгалъ нѣколко години по *текетата* на турското правителство, и се понахрапалъ горѣ-долѣ да прочита малко по турский завьрнѫлъ се най-сѣтнѣ въ отечеството си. Той се прѣдставилъ на съотечественницитѣ си до толкова ученъ *ходжа*, щото тѣ по общо желание рѣшили да го поставятъ като управитель на всичкитѣ граждански и духовни заведения. Той се зарадвалъ и хванѫлъ да се надува като в . . . . на тѫпанъ. Единъ день той вижда двама свои съотечественници да идѫтъ при него. Той ги посрѣщнѫлъ твьрдѣ учтиво и ги попиталъ каква нужда ги носи при него. Тѣ отговорили, че му носятъ двѣ книги да ги прѣглѣда и да види да ли сѫ добри; а то не било книги, нъ двѣ листа отъ зелiе. Той, като ги зелъ, захванѫлъ да ги обрьща на горѣ на долу дано да ги расчете и да имъ съобщи да ли сѫ добри, или не. Като видѣлъ, че не може да ги расчете и да ги проумѣе, извикалъ: толкозъ години се учихъ, нъ такъвъ *калемъ* писмо не сьмъ видѣлъ: трѣбва да е *диванъ-калеми*, за който сьмъ слушалъ, че само най *окумушитѣ* могѫтъ да го прочитатъ и проумѣватъ. Идѣте си сега, азъ ще ги поднесѫ на *кятибитѣ* отъ *диванъ-калеми*, и каквото ми кажѫтъ тѣ; и азъ това ще ви кажѫ. Слѣдъ този отговоръ двамата станѫли та си отишли.

☞ Синове на днешний просвѣтенъ вѣкъ, дайте внимание на тази басня и помѫчѣте се да извадите на видѣло истинското ѝ значение и правоучение. Баснята безъ това е като орѣхъ нестрошенъ.

Що е кокона?

Изъ Смѣшлювата философия.

I. *Кокона* се казва тази *тварь*, която расперва крилата си като пѣтель, трепка съ тѣхъ, искукуригва добрѣ и иска да се качва на мѫжътъ си та да я носи на кѫдѣто си ще тя.

II. *Кокона* се казва това *сѫщество* което, щомъ стане отъ лѣглото си, търси да намѣри кесията на мѫжътъ си за да си земе толкозъ пари колкото ѝ трѣбватъ за 1-2 оки бьорекъ и да го изѣде топълъ-топълъ догдѣто спи той.

III. *Кокона* се казва това женище или женица, която щомъ испрати мѫжътъ си безъ закуска на работа, задрьнди изъ махалата за да се хвали съ модитѣ си.

IV. *Кокона* се казва това *безсрамно животно*, което, щомъ дойде пладнѣ, заврьща се у тѣхъ си, прѣбира любовницитѣ си, гуляе съ тѣхъ и кога хване да зайдва слъгцето испраща ги изъ други врата и се врьща да сѣда на прозорецътъ за да чака ужъ уморенийтъ си мѫжъ за да го посрѣщне и да му поеме отъ рѫцѣтѣ щото носи.

V. *Кокона* се казва тази *кукла*, която щомъ се мрькне, запече мѫжътъ си да я заведе на балътъ за да покаже хубавата си прѣмѣна и хубавото си наслуфено лице като воденчарский плъхъ.

VI. *Кокона* се казва тази *пеперуда*, която щомъ кацне на нѣкое цвѣте, изсмуква му сокътъ и остава отровното си сѣме за да се навъдятъ още толкова гѫсенички за да испояджтъ до година даже и листата на дрьвцето.

VII. *Кокона* се казва тази *лудотия*, която, щомъ се комне въ мозъкътъ на нѣкоя жена, прави я подобна на въплътена дяволица, и ходи отъ врата на врата и отъ човѣкъ на човѣкъ като прозѣвка да го искушава и да го утѣшава.

VIII. *Кокона* се казва това *безобразие*, което прави жената да се има за най горньо сѫщество, а когато я разгърнешъ като книга, тя не струва повече отъ *«Българското огледало»* на което съчинителя види се да е лапалъ мухи когато го е списвалъ.

Отворено писмо.

Кирие сфенди Донъ Григорие,

Безобразното и дяволското ти писмо безъ подписъ види се да очьртава тебъ самийтъ! Само бащата на пъкълътъ може да употрѣби тѣзи безбожни фрази, само той може да искове тѣзи лъжи и клевети, и само той може да диктува въ едно християнско сърдце подобни гнусни и беззаконни мисли. Ако ти не иде на свирката дописката отъ Пловдивъ помѣстена въ 19-ий брой на *«Смѣшля»* искашли се да ти поолекне, нъ да прибѣгвашъ до такива безчестни срѣдства, то ще каже че си искалъ да изрисувашъ самъ себе си. Съ тази си глава много патки още ще пасешъ ти! *Магарията* не ходи само по животнитѣ, нъ и по човѣцитѣ; види се когато си драскалъ това писмо и тя да ти е била другарка; за това и азъ нѣма да ти кажѫ повече, освѣнь: чуууууушшшшъ!

Дописки на „Смѣшля"

Солунъ 10 дена прѣди Нова Година.

Брбне Смѣшльо,

Ако не та е страхъ отъ нашитѣ аги ела да посѣтишъ градътъ ни та да видишъ какво ке намѣришъ! За гонения, затваряния, прѣслѣдвуния нѣма хичь да ти споменувамъ, защото *аннадѫмму* ти не обичашъ да плачешъ, нъ да се смѣешъ. Като ти зная *табихетътъ* и азъ ти съобщавамъ нѣща само отъ смѣхъ и за смѣхъ.

Ти знаешъ, че имаме и гимназия и пансионъ и пансионери и учители и учителки; нъ не мисли, че съ тѣхъ ние ке можемъ да побългаримъ Еленитѣ, не; ние съ тѣхъ едва ке можемъ да побългаримъ българитѣ и то благодарение на Г. Шапкаровъ, който неуморно се труди денемъ и нокемъ изъ механитѣ да учителствува, да шарлатанствува и да *кандардисва*. Такъвъ ораторъ и риторъ то е рѣдкость. Азъ вѣрвамъ, че до второ пришествие той ке може да побългари и Ипиръ-Тесалия! *Язѫкъ* за паричкитѣ на Екзархията! И тя го мѫчи нъ и той я мѫчи и дои! . . . Ако видя обнародвано това въ газетата ти, тогава ще ти пишѫ повеке.

ПОЛИТИКА

Една епидемия е нагънѫла великитѣ мѫжiе, щото се струва за невѣрване! Нѣма *Скобелевъ*, нѣма *Гамбетти*, нѣма *Шанси* вече! Този ударъ е разсмѣлъ Германия до уши. Нъ турската пословица казва: *«гюлме комшюна, гелиръ башина»*. Ето че този сѫщий телеграфъ донася новината, че и дѣдо Бисмаркъ е пакъ нерасположенъ. Не е чудно ако ни донесе и новината, че и той е хвьрлилъ *неталата* и е платилъ на попътъ. Тогава Смѣшлю ще се смѣе и ще бѫде любопитенъ какъвъ парастасъ ще му испѣе политический свѣтъ, а какъвъ неговата непобѣдима Германия!

Суданский пророкъ пакъ въскрьснѫлъ. Той ходилъ на онзи свѣтъ да събере пророчета, и ето го пакъ че испъкнѫ все живо и здраво за да разиграва политическитѣ мозъци. Той отворилъ една борба, въ която на много болни пуснѫлъ кръвчица. Види се, че сега се е заловилъ много по-сериозно.

На дѣда Султана минѫло едно примѣждие прѣзъ главата. Нѣколко Черкези сѫ опитали да го помѫчатъ, както мѫчили неотдавна българитѣ, нъ види се, че и този пѫть пророкътъ е расперилъ *джубето* си възъ него и го е закрилилъ съ *каукътъ* си. За възблагодарение на това и по вдъхновение на пророкътъ той заповѣдалъ да настанятъ всичкитѣ новодошли изъ Русия черкези изъ Македонско та щото правятъ тамъ да го правятъ далечь отъ него. Освѣнь това за да се не плашѫтъ новитѣ *редифи*, които се събиратъ изъ Одринско и въ Одринско той издалъ високитѣ си заповѣди да се оберѫтъ изъ всичкитѣ кафенета и механи колкото картини има, които прѣдставляватъ българскитѣ кланета и Руско-Турската война. Да бѣше друга заповѣдь нѣмаше да се испълни така скоро както тази. Прѣобразованията тѣ дремятъ и стоятъ съ черни *ноти* на бѣла и дебела *хартия*.

ШЕРЕНИ.

Изъ требникътъ.

☞ *Беззаконний Іуда не восхотѣ разумѣти!* Тъй си тининикаше една високопоставена личность като си излизаше изъ кѫщата на друга високопоставена. Що значятъ тѣзи думи? попита г. *«Смѣшлю»*. Тѣ значать, че беззаконний или непризнателний Юда не щя да разумѣе, че извьршва прѣдателство, и че скоро отъ жяль и отъ раскаяние за грѣховетѣ си ще иде самъ да се обѣси.

☞ *О чудесе новаго!* Такъвъ гласъ се чуваше изъ една кѫща, въ която имаше разнородно събрание. Що е това? попита г. *«Смѣшлю»* едного, който стоѣше при кѫщата: и зѣпаше къмъ прозорцитѣ — Това е, отговори той, гласъ за чудение на едно ново събрание, което е сполучило да направи чудо, като е избрало за депутатъ на идущето Обл. Събрание единъ *плъшокъ*.

☞ *Да исправится молитва моя яко кадило прѣдъ тобою!* Тѣзи думи ги бълболеше едно конте като заминуваше по край една кѫща, гдѣто на вратата висеше една девойка твьрдѣ умислена. На часътъ тя се стрѣснѫ и му отговори: *и будемъ два въ плоть едину.*

☞ *Нечеестивіи къ тебѣ обратятся.* Този стихъ изъ псалтирьтъ го повтаряше често единъ духовникъ, който ходеше по селата на просия и по нѣйдѣ не го огрѣваше нѣщо. Единъ день той като слѣзълъ да напои коньтъ си, и като видѣлъ млади булки да си перѫтъ дрѣхитѣ на кладенеца съ въспрѣтнѫти поли на горѣ, той се побьркалъ та извикалъ: *нечестивіи къ менѣ обратятся.*

☞ *И вину веселитъ сердце человѣка!* Единъ механджия тъй капеше и ма-

меше гоститѣ си, понеже самъ Богъ го казалъ чрѣзъ устата на Пророкъ Давида.

☞ *Единъ иргенъ далъ слѣдующето обявление:*

Тѫрся невѣста:

Млада, защото съмъ *старъ,*
Хубава, защото съмъ *грозенъ,*
Стройна, защото съмъ *гѫрбавъ,*
Богата, защото съмъ *сиромахъ,*
Кротка, защото съмъ *буенъ,*
Весела, защото съмъ *намръщенъ,* —

която мома притежава тѣзи качества нека са адресова направо до мене.

Пенчо Клявката.

ТЕЛЕГРАММИ.

Пловдивъ. Постоянний комитетъ върши работитѣ си юнашки и гигантски. Той щомъ топне нѣкое дѣло въ кюпътъ, тутакси го извади съ истинската му боя.

Тамже. Кризата на прѣкѫснатитѣ сношения се продължава още. Работата е: *я деве, я деведжикъ.*

София Тайната борба отъ день на день се подпалва и распалва. Нашитѣ депутати хванѫхѫ да си отварятъ мигалитѣ. Днешнийтъ режимъ ги докара до убѣждение, че безъ конституция нѣма подобрѣние.

Тамже. На небългарскитѣ на българска служба министри хавата хванѫ да имъ не уйдисва. Тѣ хванѫхѫ да смѣтатъ, че нещѫтъ да могѫтъ да играятъ вече на топъ. Жално и скрѣбно е; въ на такива глави — такъвъ брѣсначъ.

Сливенъ. Словото на Н. Пр. твърдѣ подѣйствува за въскрѣсяването на Читалището и Дружеството. Ишаллахъ когато се размрѣзатъ ледоветѣ, ще се размрѣзатъ и тѣ.

Цариградъ. Архиерентѣ пристигатъ единъ прѣзъ другий пò-скоро: едни съ *манда-арабасѫ*, а други съ *йокъ-арабасѫ*. Надѣждитѣ сѫ голѣми колкото камила, а малки колкото мравки. *Ишаллахъ* сега ще се уредятъ вече смѣсенитѣ епархии и дѣдо Екзархъ ще си почине отъ голѣмитѣ трудове.

Тамже. Отговорътъ на Портата върху послѣдната Лордъ-Гранвилева нота касателно до Египетъ е готовъ вече и се чека параходъ за да го натоварятъ и испроводятъ на врѣме. (Б. на См. Неще толкова бързане! *Явашъ-явашъ* е пò-добро нѣщо.)

Одринъ. Напраздно си дрънкашъ зѫбитѣ, бай Смѣшльо, съ нашийтъ духовникъ. Той те не слуша. Той си я кара пакъ така, както си знае. Той се плаши отъ *«Марица»* и отъ *«Народний Гласъ»* а сега отъ *«Съединение»* и отъ *Южна България.* Толкозъ дописки съмъ испратилъ на първитѣ два вѣстника защо ги не обнародватъ? (Б. на См. може да си минѫлъ границата и да си го прѣкалилъ, за това. А дѣто духовникътъ не слуша *Смѣшля*, ти си трай, Смѣшлю не е за пара, той знае да кръщава и духовници и първчове, които играятъ съ кукли и пр.)

Сливенъ. — Хилядо възвания и провикни се вече за пара за нашитѣ граждане! Както Читалищнитѣ членове, тъй и членоветѣ на Женското Дружество «Майчина Длъжность» се са свикватъ на Събрание, а никой се не явява (Б. Р. То се знае че неще се събератъ, защото сега е зимно време и е студено, а лѣтно време до като има хубави разходки по Селището, Ново-Селския Буазъ, и Айвалѫ-дере, що ни трѣбва читалища и женски Дружества!)

Пловдивъ. — Областната Библиотека се вече отвори и ще е отворена само въ делнични дни, а въ Св. Недѣля ще е затворена!? (Б. Р. Тукъ се разбира, че пенеже, обаче и прочее, причината ще е тая, защото управителя ѝ е Истинно-Християнинъ, та Смѣшлю отъ това разбира че вмѣсто въ недѣленъ день да се ходи за занимание въ Областната Библиотека, то треба да се ходи на друго мѣсто! Кадѣ я? Кадѣ ли? На проповѣдь и въ казиното.)

Цариградъ. — Пристигнаха въ Столицата всичкитѣ синодални архиереи и вече едно-двѣ-три събрания са станали въ Екзархията, но незная върху какво и защо. Негово Светейшество гръцкия патрикъ и той събира редовно светия си Синодъ и понявга Смѣшения Съвѣтъ; разисквания имъ се вьртятъ и търкалятъ се за въ пълния джобъ (както казва Дедо Хаджия) — Какъ да погьрчатъ Българитѣ въ Македония — (Б. Р. Ще имъ приседни като неозряла киселица; Защото въ по кьоравитѣ времена не сполучиха въ тая **Мегали-Идея**, та сега когато вчякой си отвори очитѣ като мишка въ брашно ли? — Всякой народъ трѣба да живѣе за себе си. То се знае че така трѣба да бѫде!)

Русчукъ. — Дунава замрѫзна вече и ние съ голѣмо благодарение се пѫрзаляме по него. (Б. Р. Пѫрзаляйте се и хлазаряйте се, ако щете и на единъ кракъ отгорѣ му играйте. Благатички сте вие покрай Дунава; но знайте че ако не дьржите съ Румѫнский делигатъ въ сѫдбата му, ще ви приседне за догодина).

Търново. — Тука нашитѣ аристократи и арестократки всяка вечеръ се събиратъ помѣжду си и се забавляватъ съ всякакви полки-музики,-кадрили-мадрили, съ Влашки и Нѣмски кукумѣвки. (Б. Р. Тоже сте благатички и вие. — Смѣшлю въ това отношение ви похвалява предъ всичкия грѣшенъ Български свѣтъ, но нѣма да ви премълчи отъ дѣ не ви напомни че никакъ не помислювате да помогните нещичко за нѣкое Македонско училище, както и нищо не помислювате за съединението на распокѫсанитѣ Българи!?! Само съ голи думи че сте либерали, не сѫ върши работа — нека са и дѣла!)

Харманлий.—Трепетъ и ужасъ обнѣ гражданитѣ ни на водокръщи. Попътъ хвѫрли ужъ кръста въ рѣката, а той падна на брѣга. Всѣкой казва, че това е на поличба.

Сливенъ. — Въ вечерното училище тукъ ще са отвори преподавание и Френцузски уроци. (Б. Р. Блазе на кундураджийчетата и терзийчетата. Всичкото Мара втасала, само Френски ѝ остана кусусура!)

Ямболъ. — Архиерейский Намѣстникъ ще дава лекции по цѫрковно-юридический въпросъ *годѣжъ* и *разгодѣжъ*. Поканватъ са всички интересующи се да присѫтствуватъ. (Б. Р. Това показва че заслужено носи намѣстника ви святия стихаръ).

Стара-Загора. — Радуемся и веселимся, ибо Н. Прѣосвященство Митрополитъ Търновский ималъ намѣрение да подари още за двѣ години приходитѣ отъ *вѣнчила* и *вули* за доискарване градското ни училище. (Б. Р. Дѣдо ви Смѣшлю отблизо познава дѣда Григория, който не му е толкова за пари отъ колкото за доброто на паството си. Тази новина Смѣшлю я знае още отъ когато бѣше по ревизия, но вѫздържа са да я яви, да не би са посрамилъ Сливенский Митрополитъ.

Ваякюю. (Бург. Окол.) Наший Чокой е освободенъ отъ данжка върху прихода. Правилника за него нѣма да бѫде приспособенъ; незнаемъ защо. (Б. Р. Защото е депутатъ).

Бургазъ. — Наший сержанъ-обучающъ Н. има за прислуга помощника си сержантъ Г. Този послѣдний му чеше коня и чисти ботушитѣ. (Б. Р. Въ всичко има контрастъ: дружинний ви командиръ денщика си ахарджия направи *сержантъ*, а този що има че сержанта направилъ *ахарджия).*

Котелъ.—Секционний командиръ за вѫзнаграждение на жандарма турчинъ джржи послѣдния въ селото му въ замѣна на убита сѫрна. (Б. Р. Ако му я донесе жива ще има ли нѣщо да му откаже благоволението си?)

Каябашъ. — Жандармитѣ въ нашия участокъ траятъ като конъ за зелена трѣва. Бригадира ги вѫзблагодарява съ мезиренъ хлѣбъ, когато той съ сюртмето на рамо лови риба въ тукашното блато.

Мъглишъ. — Времето е мъгливо и не се знае за пролѣть какво ще бѫде, за това нашитѣ Гимнастице въ цѣлата Казалишка околия опишха царвулитѣ и въ недѣленъ денъ отъ заранъ до пладня много добрѣ се обучаватъ. (Б. Р. Смѣшлю ви се много радва за дѣто сте разбрали че наистина времето е мъгливо и че трѣбва да си отваряме зъркелитѣ добрѣ!)

Бургазъ. — Кефалитѣ почнаха да *болладисватъ*, но мидитѣ са много *кесатъ*, защото имъ се появила болесть та вардяли карентина до морето. (Б. Р. Горкитѣ миди! Какво имъ дошло до главата! Градский кметъ е въ Цариградъ, дано той испроси милость за свободий имъ пропускъ.)

София. — Великия балъ въ княжеския палатъ се свърши благополучно. Всичкитѣ Министери и Министерки бѣха най-свѣтло облечени; само тебе нѣмаше съ голѣмий калпакъ! Б. Р. Що ще лисица на пазаръ.)

☞ ?! ДА СЕ ПРОЧЕТЕ !? ☜

Съ жалостъ обаждаме на нашитѣ читатели и читателки, които се подписватъ отново и искатъ отъ 1-ий брой, че не ще можемъ да имъ испълнимъ желанието, понеже отъ 1-ий до 5-ий брой не ни останаха, по причина че до 5-ий брой пращахме на много мѣста и листоветѣ ни отидоха **тантуна** *за народность на нѣкои патриоти; както напримѣръ въ Търново 20 броя и въ Русчукъ 20 броя така си ги Господь помилва като и до сега отъ тия два велики градове въ Свободна България, ни гласъ ни слишание! . . . 20 и 20, ставатъ тамамъ 40 броя като ги смѣтнимъ по двѣ рублички най малко въ годината, ще видимъ че правятъ тамамъ 80 рублички за въ Автономията, 100 въ Българията! Но кой те брьсне за пара! Хайде хаджмъ, остави се не дрънкай бакъри, да не повдигашъ стари какъри, както казва Дядо Хаджия!*

Отговорникъ и Издатель Ив. Дочковъ. Печатница на вѣстникъ „Българско Знаме“